

κράν καταιγίδα, ἥτις ἐξέσπασεν εἰς . . . χρυσὴν βροχὴν διὰ τὰ θυλάκια μεσιτῶν τινῶν. Τὸ εἰκοσάφρογκον ἀναιδο-κατέβαινε καθ' ὅλην τὴν ἡμέραν μετ' ἰλιγγιώδους ταχύ-τητος καὶ τὴν ἐσπέραν φίλος μου χρηματιστής, ὅστις εἶχεν ἀπολέσει ἱκανὸν πσόν ἐκ τῆς αὐξομειώσεως ταύτης μοὶ ἔλεγε μελαγχολικῶς κινῶν τὴν κεφαλὴν :

— Ἀπὸ ἐμὲ δὲν πρέπει νὰ ἔχῃ πλέον ἀπαιτήσεις ἡ κυ-βέρνησις. Προσέφερε τὴν θυσίαν μου.

... Μὴ ἀπὸ τὰς εἰδήσεις τῆς ἐβδομάδος ἦτο ὅτι κα-ταφθάνει ἐνταῦθα μετὰ τῆς συζύγου του ὁ διάσημος ἀναρχικὸς Κροπότκιν. Τί νὰ θέλῃ ἀρχὰ γε ὁ φοβερός ἐπα-ναστάτης; Ἐρχεται ἵνα θαυμάσῃ τὸν γλαυκὸν ἡμῶν οὐ-ρανὸν καὶ τὰς ἐν τῇ Ἀκροπόλει ἀνακκλυφθείσας ἀρχαιο-τας. Ἢ νὰ συνδέσῃ σχέσεις μετὰ τοῦ κ. Λεβιδου; Τὸ δεύ-τερον εἶνε πιθανώτερον καὶ ἴσως λίαν προσεχῶς ἔχομεν κλονισμοὺς καὶ ἀνατροπὰς, ἵνα πληρωθῶσι καὶ τὰ ὑπὸ τοῦ κ. Δηλιγιάννη ρηθέντα. Ὁ Θεὸς σώζοι τὸν βασιλέα!

... Προκειμένου περὶ τοῦ κ. Δηλιγιάννη, ἃς κατακλή-ξωμεν μὲ μίαν φράσιν τοῦ ὀργάνου αὐτοῦ, τῆς *Πρωίας*.

Ἡ ἐφημερίς αὕτη ἐπεράτου ἐσχάτως ἀθροῦν τι αὐτῆς λέγουσα, ὅτι οἱ φίλοι τῆς παρακολουθοῦσι τὰς ἐνεργείας τῆς κυβερνήσεως μετὰ γαλήνης συνάμα καὶ ἀγωνίας!!

Ἀλλὰ τότε ἔχει ἀνάγκην διεγερτικῶν καὶ κατευναστι-κῶν συγχρόνως! Τῇ ἀληθείᾳ ὅλοι οἱ φίλοι τῆς *Πρωίας* ἱσ-τροὶ καὶ φαρμακοποιοὶ θὰ τὰ χάσουν!

Καὶ ἐπεὶ

Ο ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΒΑΥΑΡΙΑΣ

Ὅτε πρό τινος καιροῦ ἐν τηλεγράφημα ἀνήγγελλεν εἰς τὸ δημόσιον ὅτι ὁ βασιλεὺς τῆς Βαυαρίας Λουδοβίκος ὁ Β' παρεφρόνησεν, πολλοὶ ἠπόρησαν καὶ ἐνθυμούμενοι τὰς ἀλλοκότους ἰδιοτροπίας, ὅσας εἶχον ἀνγνώσει περὶ τοῦ παραδόξου ἐκείνου ἡγεμόνος καὶ τὰς πράξεις του, αἵτινες βεβαίως δὲν ἦσαν πράξεις ἀνθρώπου σωφρονούντος, παρε-τήρησαν μειδιῶντες ὅτι τὸ τηλεγράφημα παρείλκεν εἰς τὰς εἰδήσεις τῆς ἡμέρας. Ἀλλ' ὅτε μετ' ὀλίγας ἡμέρας ἕτερον τηλεγράφημα ἀνήγγελλε τὸ οἰκτρότατον τοῦ ἀτυ-χοῦς βασιλέως τέλος, οὐδεὶς ὑπῆρξεν ὁ μὴ συγκινηθεὶς καὶ μὴ οἰκτείρας τὴν τραγικὴν αὐτοῦ τε καὶ τοῦ οἴκου του τύχην.

Πλεῖστα ὅσα ἤδη ἐγράφησαν περὶ τοῦ βίου καὶ τῶν ἔξεων τοῦ ἡγεμόνος τούτου, ὥστε ἐλάχιστα ὑπολείπονται εἰς ἡμᾶς νὰ εἰπῶμεν σήμερον ὅτε δημοσιεύομεν τὴν εἰκόνα του. ἐπωσοῦν βραδέως. Τοῦτο μόνον δυνάμεθα νὰ προσθέ-σωμεν ἡμεῖς, ὅσκατοι τῶν ἡμετέρων ἀναδελφῶν ἀσχολού-μενοι περὶ τὸ λυπηρὸν θέμα, ὅτι ἂν τὸ θέαμα ἡγεμόνος οἰκτρῶς βιώσαντος καὶ τραγικῶς καταλύσαντος τὸν βίον εἶνε ἀλγεινὸν εἰς πάντας, ἀλγεινότερον ἀποβαίνει εἰς ἡμᾶς τοὺς Ἕλληνας οἵτινες μεθ' ὅσα καὶ ἂν συνέβησαν, συνδε-όμεθα δι' ἰσχυρῶν δεσμῶν ἀγάπης καὶ εὐγνωμοσύνης πρὸς τὴν εὐγενῆ καὶ ἐνδοξον τῶν Βιττελσβάχων δυναστείαν.

Ἡ Ἀττικὴ ἀμειλικτος ἐπέπεσε κατὰ τοῦ ἐπιφανοῦς ἡγε-μονικοῦ οἴκου εἰς τὰ τελευταῖα ταῦτα ἔτη. Ἄν ἀληθεύῃ ἡ παράδοσις ὅτι φάσμα γυναικὸς μελανέιμνος ἐπιφαίνεται ἐπὶ τοῦ αἵτώματος τῶν ἐν Μονάχῳ ἀνακτόρων, καὶ στα-ματᾷ ἀμέσως τὸ ἀντικρὺ ὥρολόγιον, ὁσάκις συμφορὰ ἐπα-πειλεῖ μέλος τι τῆς βασιλευούσης οἰκογενείας—παραδόσις

ἀνάλογος μὲ τὴν τῆς λευχειμονούσης γυναικὸς διὰ τοὺς βασιλεῖς τῆς Πρωσίας καὶ τοῦ ἐρυθροῦ ἀνθρωπίσκου τῶν Βερσαλλιῶν διὰ τοὺς Βινυβιάνους—συχνὴ ὑπῆρξεν ἡ δυσ-οίωτος ἐμφάνισις ἀπὸ τινος χρόνου. Ἡ γενεὰ τοῦ μεγαθύ-μου μονάρχου Λουδοβίκου τοῦ Α', τοῦ ἀειμνήστου ψάλτου τοῦ ἐλληνικοῦ ἀγῶνος δεινῶς ἐδοκιμάσθη. Ὁ διαδεχθεὶς αὐτὸν πρωτότοκος υἱὸς του Μαξιμιλιανὸς περιβιλλόμενος ἡμέραν τινὰ τὴν ἐπίσημον στολὴν του ἐκεντήθη ὑπὸ τῆς βελόνης ἐνὸς μεγαλοσταύρου καὶ μετὰ τρεῖς ἡμέρας ἀπέ-θνησκειν ὑπὸ τραυματικοῦ πυρετοῦ· ὁ δ' ἕτερος υἱὸς του Ὁθων, ὁ ἀτυχὴς ἡμῶν βασιλεὺς, ἀπέθνησκειν ἐξόριστος, ἀ-φίλος, μακρὰν τῆς Ἑλλάδος του, μὲ τὴν καρδίαν ἐμπλεον πικρίας. Ἐκ τῶν δύο τέκνων τοῦ Μαξιμιλιανοῦ ὁ μὲν Λου-δοβίκος, ὁ τέως βασιλεὺς, ἔζησεν ὡς μνηομανὴς καὶ ἀπέ-θανεν αὐτόχειρ, ὁ δὲ νεώτερος Ὁθων εἰς ὃν κατὰ τύπους περιήλθε τὸ στέμμα, διατελεῖ εἰς ἀξιοθρήνητον διανοητι-κὴν κατὰστασιν. Ἡ ὀρενοβλάβειά του εἰς τοιοῦτο σημεῖον εἶχε περιέλθει ὥστε ἐπὶ ἐν καὶ ἡμισυ ἔτος ἔφερε διαρκῶς ἡμέραν καὶ νύκτα εἰς τοὺς πόδας ἐν ζεύγος ὑποδημάτων, μὴ πεισθεὶς νὰ ἐκβάλῃ αὐτὰ εἰμὴ ὅτε ἤρχισε νὰ γεννᾶται ἐπικίνδυνος τῶν ποδῶν ἀσθένεια. Εἶθε τὰς τύχας τῆς πα-τρίδος του καὶ τὰς δυναστείας του ν' ἀνυψώσῃ ὁ Λουίτ-πόλδος ὁ θεῖος αὐτῶν καὶ νῦν ἀντιβασιλεὺς, ὅστις κατ' ἀ-νάγκην ὅσον οὐπω θ' ἀνέλθῃ εἰς τὸν θρόνον τῆς Βαυαρίας. Ὁ προβεβηκὼς ἤδη τὴν ἡλικίαν πρίγκηψ οὗτος ἦτο ἄλ-λοτε πρωριζόμενος νὰ διαδεχθῇ τὸν ἀτεκνον αὐτοῦ ἀδελ-φὸν Ὁθωνα ἐπὶ τοῦ θρόνου τῆς Ἑλλάδος· ἀλλ' ἡ Μοῖρα ἄλλην τῷ ὥρισεν ἀποστολήν.

Ἡ εἰκὼν ἣν δημοσιεύομεν παρελήφθη ἐκ τῆς γαλλικῆς Illustration, εἶνε δὲ ἡ μόνη ὁμοιάζουσα διὰ τὸν ἐξῆς λό-γον. Ὁ ἀτυχὴς ἡγεμὼν μετὰ τῶν ἄλλων ἰδιοτροπιῶν του, εἰς οὐδένᾳ ἐπέτρεπε νὰ ζωγραφῆσθῃ ἢ νὰ φωτογραφῆ-σθῇ αὐτὸν. Εἰς φωτογράφος ἐσχάτως κατῴρθωσε κρυφίως νὰ τὸν φωτογραφῇ καὶ τὴν εἰκόνα ἐπώλησεν εἰς τὸ ρη-θὲν γαλλικὸν περιοδικόν, ὅπερ ἀπέκτησεν οὕτω τὸ ἀποκλει-στικὸν προνόμιον τῆς δημοσιεύσεως αὐτῆς. Αἱ εἰς τὰ λοι-πὰ περιοδικὰ δημοσιευθεῖσαι εἰκόνες δὲν τῷ ὁμοιάζουν, ὡς παριστώσας αὐτὸν οἷος ἦτο πρὸ δεκαπενταετίας.

Εἰς τὸν Λουδοβικὸν Β' τῆς Βαυαρίας

Ὅταν στὴ λίμνη ἔρριψες τὸ ὄπισθόν σου βλέμμα,
ψυχὴ ἀπεισιμένη,
μὴν εἶδες πρὸ λαμπρότερο ἀπ' τὸ δικό σου στέμμα
ἐκεῖ τὰ σὲ προσμένει;

Μήπως τριγύρω σκόρπιζε ἡ μαγεμένη λίμνη
ἐπνωτικὴ εὐνοῖα;
καὶ στὰ γαλάζια της νερὰ μὴν ἀντεχοῦσαν θυνοὶ
μὲ Βάγνερ μελωδία;

Μὴν νόμισες πῶς στήν ὄγρη, ποῦ ἀπλωνε, ἀγκάλῃ
καθ' ἐντεχία κλείνει
καὶ ἡ ψυχὴ σου ζήτησε στὰ μαγικά της κάλλη
παντοτεινὴ γαλήνη;

Σὰν σὲ καθρέφτη ἀργυρὸ, μὴ νόμισες πῶς εἶδες
στὰ βάθη τῆς ἀβύσσου,
τὰ παίζον πόθοι μυστικοί, καὶ ὄνειρα, καὶ ἐλπίδες
κλειμμέν' ἀπ' τὴ ζωὴ σου;

Ἀλλοῖμονο! δὲν μπόρεσιν ὁ κόσμος τὰ νοήση,
ψυχὴ ποῦ κόσμον πλάττει
καὶ ἡ ψυχὴ σου ζήτησε τὸ θρόνον της τὰ στήση
σὲ θεῖον παλάτι.

Δ. Κόκκος.